

Repertoriumnummer 2020 /
Datum van uitspraak 30 -07- 2020
Rolnummer A/19/00480
☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Nederlandstalige
Ondernemingsrechtbank
Brussel

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

5de Kamer

IN DE ZAAK VAN:

BV Soclothes, met KBO-nummer 0629.971.448 met maatschappelijke zetel gevestigd te 1170 Watermaal-Bosvoorde, E. Van Becelaerelaan 168;

hierna SC genoemd,

eiseres,

vertegenwoordigd door Meesters Melanie Verroken, advocaat te 1060 Sint-Gillis, Henri Jasparslaan 103 en Meester Arthur Verhoye, advocaat te 1040 Etterbeek, Victor Jacobslaan 74.

TEGEN :

BV Studio 10, met KBO-nummer 0438.534.822, met maatschappelijke zetel gevestigd te 9240 Zele, Industriezone Wijnveld, Poldergotestraat 6;

hierna STD genoemd,

verweerster,

vertegenwoordigd door Meesters Paul Maeyaert en Alexander De Bleeckere, advocaten te 1000 Brussel, Havenlaan 86c, bus 414.

DE PROCEDURE :

De rechtbank nam kennis van het proceduredossier dat volgende stukken bevat:

- de dagvaarding van 28.01.2019;
- het bevelschrift gewezen door deze rechtbank op 15.02.2019;
- de verbeterende beschikking gewezen door de vijfde Kamer van deze rechtbank op 09.10.2019;
- het verzoekschrift in toepassing van artikel 748 § 2 Ger.W. neergelegd voor SC op 04.11.2019;
- de beschikking gewezen door de Vijfde Kamer van deze rechtbank op 24.12.2019;
- de conclusies neergelegd voor beide partijen;
- de stukken neergelegd voor beide partijen;

Gelet op artikel 1 § 2 van het Koninklijk Besluit nr. 2 d.d. 9 april 2020 met betrekking tot de verlenging van de verjaringstermijnen en de andere termijnen om in rechte te treden, alsmede de verlenging van de termijnen van de rechtspleging en de schriftelijke behandeling voor de hoven en rechtbanken, B.S. 9 april 2020.

De wet van 15 juni 1935 inzake het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.

De raadslieden van beide partijen werden gehoord ter terechtzitting van deze rechtbank op 30.06.2020 waarna de zaak in beraad werd genomen en volgend vonnis uitgesproken wordt.

1.Vorderingen.

SC vordert

dat haar vordering toelaatbaar en gegrond zou verklaard worden en

- Te horen zeggen voor recht dat de ontwerpen van SC oorspronkelijk zijn en beschermd worden door het auteursrecht;
- Te horen zeggen voor recht dat STD de auteursrechten ingeroepen door SC heeft geschonden door de onrechtmatige reproductie, minstens adaptatie, en STD zich schuldig maakt aan oneerlijke handels- en marktpraktijken;
- STD te horen veroordelen tot een inbreukverbod, onder verbeurte van een dwangsom van 750,00 EUR per in strijd met het verbod gepleegde inbreuk en per begonnen dag dat de betreffende inbreuk blijft bestaan;
- STD te horen veroordelen tot de betaling van een schadevergoeding aan SC, voorlopig begroot op 50.000,00 EUR, onder voorbehoud van verhoging in de loop van het geding;
- STD te bevelen om alle relevante bewijsstukken voor te leggen die dienstig zijn om het aantal geproduceerde, te koop aangeboden en verkochte stuks van de aangevochten truien, offline en online, te kennen;
- STD te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding ten bedrage van 2.500 EUR wegens tergend en roekeloos verweer;
- STD in ieder geval te veroordelen tot de betaling van alle kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

STD verzoekt de rechtbank

Voorafgaandelijk:

De tweede syntheseconclusie van SC d.d. 25 februari 2020 alsook haar stukken 7, 8 en 9 uit de debatten te weren;

In limine litis:

De dagvaarding nietig te verklaren op basis van artikel 702, 5° Ger. W.;

In ondergeschikte orde - rechtdoende op de hoofdvordering:

De vordering van SC onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;

In uiterst ondergeschikte orde:

De gevorderde dwangsommen beperken tot een maximum van 10.000 EUR;

In elk geval:

SC te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding ex artikel 1022 Ger. W., begroot op het maximumbedrag van 7.200 EUR.

2.Feitenrelaas en procedurele voorgaanden.

SC werd in 2015 opgericht. Haar zaakvoerster is Valentine Witmeur, hierna VW, en ontwerpt kledij. SC brengt gebreide "tricot" kledij voor mannen en vrouwen op de markt onder het merk "Valentine Witmeur Lab". Zij houdt voor dat deze kledij tot het luxesegment behoort.

VW heeft onder meer volgende truien ontworpen :

VALENTINE WITMEUR LAB,
model "Prudish", Spring/Summer 2018

VALENTINE WITMEUR LAB
model "Punctualist" Herfst/Winter 2015 - 2016, model "Egoist" Lente/zomer 2017

De truien kosten gemiddeld tussen de 250 à 300 EUR. Stuk 4 neergelegd door SC zijn bijkomende foto's van de truien van de verschillende collecties en schetsen van bepaalde truien.

STD is distributeur voor de Belgische markt van verschillende merken. Zij commercialiseert ook eigen merken waaronder 'Lee and Me' (<https://www.leeandme.be/>). STD verkoopt loshangende gebreide truien met als stijlkenmerken contrasterende kleurblokken of *color blockingen* en strepen op de mouwen.

SC zou in de zomer van 2018 vastgesteld hebben dat STD zonder toestemming "*de truien van VALENTINE WITMEUR LAB met als releasedatum herfst/winter 2018*" reproduceerde of minstens adapteerde en verkocht onder het merk 'Lee and me'.

STD stelt dat zij in de zomer van 2018 en in lijn met de toen heersende modetrend onder het merk "Lee and Me" een Herfst/Wintercollectie uitbracht waarin een aantal gebreide slobbertruien opgenomen werden.

Zo zou er onrechtmatige reproductie minstens adaptatie van het model "Prudish" geweest zijn door STD. SC houdt voor dat het om volgende truien zou gaan :

Op 27.06.2018 verstuurde SC een ingebrekestelling naar STD wegens een inbreuk op *haar* auteursrechten en omwille van een schending van de eerlijke marktpraktijken. SC is van oordeel dat STD de ontwerpen van VALENTINE WITMEUR LAB onrechtmatig gereproduceerd minstens geadapteerd heeft en ook de "*(verkoops)stijl en de 'Look and feel'*" " overgenomen heeft. Zij voegde een aantal foto's van social media bij de ingebrekestelling.

STD meende dat de ingebrekestelling onduidelijk was en verzocht SC te verduidelijken over welke kledingstukken het precies zou gaan, welke rechten zij op die kledingstukken wenste uit te oefenen en wat de datum van creatie van de betrokken stukken was.

Er kwam antwoord op 04.07.2018. SC verwees naar een *aantal* van haar modellen, deelde het lanceringsjaar mee en gaf een opsomming van de elementen op basis waarvan zij het oorspronkelijk karakter bewezen achtte.

STD schreef in haar antwoord van 10.07.2018 dat er geen sprake zou zijn van auteursrechtelijk beschermde werken, ook omdat SC in haar antwoord nagelaten had aan te geven voor welke concrete stukken zij auteursrechten claimde, er geen inbreuk op niet bestaande auteursrechten gepleegd werd door STD en er ook geen inbreuk op eerlijke marktpraktijken.

Verdere briefwisseling tussen partijen vanaf 02.11.2018 bracht geen verduidelijking over de truien of kledij waarop SC meende auteursrechten te kunnen laten gelden en bracht dan ook geen oplossing voor het geschil.

Op 28.01.2019 liet SC dagvaarding betekenen.

3. Bevoegdheid.

Er werd een exceptie inzake territoriale onbevoegdheid van deze rechtbank opgeworpen door STD. In de loop van deze procedure deed STD afstand van deze exceptie.

Er werden geen overige excepties opgeworpen door partijen noch ambtshalve door de rechtbank.

De rechtbank stelt vast dat zij materieel en territoriaal bevoegd is.

4. Wering van conclusies uit de debatten.

STD vordert de wering van de laatste conclusies door SC neergelegd uit de debatten. Partijen hebben na de inleiding een conclusiekalender afgesproken die bekrachtigd werd bij beschikking van 15.02.2019. De rechtsdag werd vastgesteld op 02.02.2021.

Partijen weken in onderling akkoord af van de in de hoger vermelde beschikking bekrachtigde termijnen. Bij verbeterende beschikking van 09.10.2019 werd de pleitdatum vervroegd naar 03.12.2019.

Op 04.11.2019 legde SC een verzoekschrift in toepassing van artikel 748 § 2 Ger. W. neer. SC wenste te antwoorden op "nieuwe stukken" i.e. "Stukken IV.3.a, c, d, f en g; Stuk IV.7 en Stuk IV.8", en "nieuwe foto's" in de syntheseconclusie van Studio 10 en op de uitbreidende vordering van STD die de maximale rechtsplegingsvergoeding vorderde.

Bij beschikking van 24.12.2019 werden nieuwe conclusietermijnen toegekend aan SC tot 25.02.2020 en aan STD tot 28.04.2020. De rechtbank was van oordeel dat : "[d]e stukken, foto's en argumenten en uitbreidende vordering zijn nieuw en ter zake dienend nu zij de niet-oorspronkelijkheid van de ontwerpen van Soclothes trachten aan te tonen".

De nieuwe pleitzitting werd vastgesteld op 30.06.2020.

Syntheseconclusie neergelegd door SC.

STD vraagt de wering uit de debatten van de laatste door SC op 25.02.2020 neergelegde syntheseconclusie en van de stukken 7, 8 en 9 die door SC neergelegd werden.

SC werd door de rechtbank ter zitting gehoord over deze gevraagde wering. Zij stelt dat de door haar neergelegde syntheseconclusies in het debat kunnen blijven.

Een verzoekschrift kan neergelegd worden in toepassing van artikel 748 § 2 Ger.W. wanneer een partij een nieuw en ter zake dienend stuk of feit heeft ontdekt dat nieuwe conclusies rechtvaardigt. De door de rechtbank toegestane nieuwe conclusietermijnen kunnen enkel aangewend worden om te concluderen over het nieuwe stuk of feit die ten grondslag aan het verzoekschrift liggen. Het is partijen niet toegestaan om onvolledigheden of gebreken in eerdere argumentatie te corrigeren (J. Laenens, D. Scheers, P. Thiriar, S. Rutten en Beatrix Van Lerberghe, Handboek Gerechtelijk Recht, Intersentia, 2018, p. 548 nr. 1262).

Ter zitting heeft SC niet weerlegd dat zij in haar syntheseconclusie geen argumentatie ontwikkelde over de “nieuwe stukken” (i.e. Stukken IV.3.a, c, d, f en g; Stuk IV.7 en Stuk IV.8) noch over “nieuwe foto’s”, redenen waarom zij haar verzoekschrift in toepassing van artikel 748 § 2 Ger.W. neerlegde. Evenmin weerlegde SC de overige opmerkingen inzake haar syntheseconclusie zoals geformuleerd door STD. Zo heeft zij niet weerlegd dat zij zelf drie nieuwe stukken in het debat bracht die niet gerelateerd zijn aan de in haar verzoekschrift vermelde nieuwe feiten of stukken.

Een partij die terugkomt op eerdere argumentatie of buiten de grenzen aangegeven in de beschikking artikel 748 § 2 Ger.W. concludeert, maakt zich schuldig aan misbruik van procesrecht (Antwerpen 13 oktober 1997, RW 1997-98, 621).

De rechtbank weert de op 25.02.2020 door SC neergelegde conclusie uit de debatten (Brussel 24 januari 2014, 2011/AR/950 en 2012/AR/2401, www.juridat.be).

Conclusies neergelegd door STD.

STD houdt voor dat zij zelf toepassing maakte van art. 1 § 2 van het KB nr. 2 van 09.04.2020 met betrekking tot de verlenging van de verjaringstermijnen en de andere termijnen om in rechte te treden, alsmede de verlenging van de termijnen van de rechtspleging en de schriftelijke behandeling voor de hoven en rechtbanken B.S. 9 april 2020. Haar conclusies zouden tijdig neergelegd zijn op 02.06.2020.

SC werd ter zitting gehoord over de neerlegging van de syntheseconclusie door STD op 02.06.2020 daar waar haar in de beschikking uitgesproken in toepassing van artikel 748 § 2 Ger.W. een conclusietermijn verleend werd tot 28.04.2020.

Het Koninklijk Besluit nr. 2 met betrekking tot de verlenging van de verjaringstermijnen en de andere termijnen om in rechte te treden, alsmede de verlenging van de termijnen van de rechtspleging en de schriftelijke behandeling voor de hoven en rechtbanken werd op 09.04.2020 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 1 § 2 van dit K.B. voorziet in de van rechtswege verlenging van termijnen van rechtspleging in reeds ingeleide rechtsplegingen wanneer deze termijnen verstrijken in de in paragraaf 1 van het artikel genoemde van rechtswege verlengd tot één maand na 03.05.2020 of desgevallend na de verlengde periode.

De op 02.06.2020 neergelegde conclusies werden tijdig neergelegd.

5. Ontvankelijkheid.

STD heeft de exceptio obscuri libelli opgeworpen. De vordering van STD strekt tot nietigverklaring van de dagvaarding die in opdracht van SC betekend werd nu de vereisten uit artikel 702,3° Ger.W. niet nageleefd werden. SC zou nagelaten hebben in de dagvaarding de truien waarvoor zij *in concreto* auteursrechtelijke bescherming opeist te identificeren. Als pendant daarvan zou zij evenmin in deze dagvaarding geduid hebben welke concrete truien van STD inbreuk zouden maken op de volgens SC auteursrechtelijk beschermde trui.

De raadslieden van SC werden hierover ter zitting door de rechtbank gehoord.

In de gedinginleidende dagvaarding heeft SC bij wijze van “voorbeeld” verschillende truien die door VW ontworpen zouden zijn opgenomen. Eveneens worden in die dagvaarding voorbeelden van beweerdelijk inbreukmakende truien gecommmercialiseerd door STD opgenomen. Er werden in de dagvaarding detailfoto's van ontwerpen getoond zonder dat duidelijk is om welke ontwerpen het eigenlijk gaat en van wie deze afkomstig zijn.

SC heeft niet alleen inbreuken op haar auteursrechten maar ook schending van de eerlijke handels- en marktpraktijken door STD in de dagvaarding weerhouden. Opnieuw geeft zij niet aan op welke wijze de commercialisatie van welbepaalde truien oneerlijk zou zijn maar verwijst zij in zeer generieke bewoordingen naar een “*productlijn m.b.t. de onrechtmatig gekopieerde truien*”.

Het dispositief in de dagvaarding werd als volgt gelibelleerd :

“Te zeggen voor recht dat gedaagde de auteursrechten ingeroepen door verzoekende partij heeft geschonden en gedaagde zich schuldig maakt aan oneerlijke handels- en marktpraktijken;”

- *Gedaagde te veroordelen tot een inbreukverbod, onder verbeurte van een dwangsom van 750,00 EUR per in strijd met het verbod gepleegde inbreuk en per begonnen dag dat de betreffende inbreuk blijft bestaan;”*

Een dagvaarding moet in toepassing van artikel 702,3° Ger.W. op straffe van nietigheid “het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering” bevatten.

Het voorwerp is dat wat gevorderd wordt en in principe het aan de oorzaak verbonden rechtsgevolg is.

De korte samenvatting van de middelen omvat de oorzaak of het rechtsfeit sensu lato dat het geschil heeft uitgelokt (P. Van Orshoven, M. Boes en B. Allemeersch, *Tussen gelijk hebben en gelijk krijgen, Gerechtig recht voor Bachelors*, Studie Juri, Acco, Leuven-Den Haag, 2011, p.218).

In deze zaak wordt door een beweerdelijk auteursrechthebbende, SC, in rechte opgetreden tegen een beweerde inbreukmaker lastens wie niet alleen gevorderd wordt dat zou vastgesteld worden dat hij auteursrechten schond en zich schuldig maakte aan oneerlijke handels- en marktpraktijken maar ook dat hem een stakingsverbod onder verbeurte van een dwangsom zou opgelegd worden. Verder wordt gevorderd dat deze beweerde inbreukmaker veroordeeld zou worden tot het betalen van een niet onaanzienlijke schadevergoeding en voorlegging van relevante (boekhoudkundige) bewijsstukken.

Een vermeende inbreukmaker kan zijn verdediging niet naar behoren organiseren wanneer hij niet ab initio weet wat precies van hem gevorderd wordt en welke precieze rechtsfeiten aan die vordering ten grondslag liggen.

In deze zaak kan SC niet onwetend geweest zijn van het gegeven dat de feiten die zij in de dagvaarding uiteenzette en de vorderingen die zij stelde niet helder en niet precies waren. In de voorafgaandelijk aan de gedinginleidende dagvaarding gevoerde correspondentie leest de rechtbank duidelijk dat van bij de eerste ingebrekestelling er een probleem inzake accuraatheid was.

STD heeft bij herhaling aangedrongen op concretisering en verduidelijking zonder dat SC haar aanspraken verfijnde en aangaf welke trui die zij zou ontworpen hebben nu precies gekopieerd of zonder haar toestemming geadapteerd werd.

Ook in de dagvaarding wordt in zeer algemene termen, en helemaal niet concreet, verwezen naar inbreuken die een collectie van STD op een collectie en stijl waarvan SC auteursrechthebbende zou zijn, zou maken.

De rechtbank is van oordeel dat de vage en algemene bewoordingen van de dagvaarding en het gebrek aan precisie bij het formuleren van de vorderingen een schending van de rechten van verdediging van STD vormen. Om deze reden wordt aannemelijk geacht dat er belangenschade in hoofde van STD ontstaat wanneer STD zich niet met de nodige zorg kan verweren.

De dagvaarding moet nietig verklaard worden wegens schending van artikel 702,3° Ger.W.

6.Kosten van het geding.

STD wordt, als in het ongelijk gestelde partij, verwezen in te staan voor de gedingkosten.

7. Uitvoerbaarheid bij voorraad.

Dit vonnis is van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad.

OM DEZE REDENEN,

Oordeelt de rechtbank,

Rechtsprekende in eerste aanleg en op tegenspraak,

Weert de tweede syntheseconclusie van Soclothes BV *d.d.* 25 februari 2020 alsook haar stukken 7, 8 en 9 uit de debatten;

Verklaart de exceptio obscuri libelli opgeworpen door de Studio 10 BV ontvankelijk en gegrond en verklaart de dagvaarding nietig in toepassing van artikel 702, 3° Ger. W.

In toepassing van artikel 1017 Ger.W. wordt Soclothes BV verwezen in te staan voor de kosten van het geding in hoofde van Studio 10 BV begroot op 3.000 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Veroordeelt Soclothes BV tot betaling van het rolrecht van 165 EUR, aan de FOD FINANCIEN, na uitnodiging.

Dit vonnis is van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis werd gewezen door de 5de kamer van de Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel, samengesteld uit :

Mevrouw B. Burm-Herregodts, rechter, voorzitter van de kamer,

De heer J. De Smedt, rechter in ondernemingszaken,

Mevrouw E. Saeys, rechter in ondernemingszaken,

die de zitting hebben bijgewoond en aan het beraad hebben deelgenomen.

Het vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting door mevrouw B. Burm-Herregodts, rechter, voorzitter van de kamer, bijgestaan door mevrouw I. Nechelput, griffier, op

30 -07- 2020 **SUITENGEWOON**

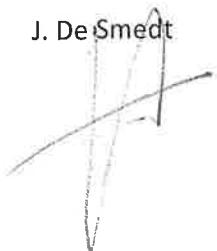

I. Nechelput

E. Saeys

J. De Smedt

B. Burm-Herregodts

